

פָּרָדָס

גָּלְיִוּן 377 [שָׁנָה ח']

פרשת כי תבא תשע"ז שבת סlichot

פארשטיין וואס איז די שיכות פון ויבאנו אל-הפקום הווע צו ויתפֿרְלַגְן אַתְּ-הָאָרֶץ הָזֹאת? נארעס איז ידוע או די מלאכיס האבן געטעהט או די תורה קומט זי וועגן בר מצרא, ווערעס איז גענטער צו קומט אים קדרימה צו באקומען אדרער קויפּן עפּעס, אוון וויל מלאכיס זענען אין הימל נאנט צום אויבערשטן, קומט זי דער תורה, אבער די איין האבן אויך א טענה פון בר מצרא, וויל דער אויבערשטער רוחת זיין שכינה אין בית המקדש. עצט הפקום מינט מען דעם בית המקדש, אוון פארוואס האבן די אידן זוכה געווען צו האבן ארץ ישראל? איז נאר וועגן היטן די תורה אויז ווי עס שטיט (תהלים ק"ה מ"ד) וויתן להם ארץות גוים, פארוואס? בעבור ישמר קקיין וטורתי נצרא. קומט אויס אודער פשט אין פסוק איז איזו: ויבאנו אל-הפקום הווע, דעם בית המקדש, מילא איז די שכינה אויך מיט אונז, דעריבער האבן מיר געקענט באקומען די תורה, אונז דעריבער וועגן די תורה, איז ויתפֿרְלַגְן אַתְּ-הָאָרֶץ הָזֹאת אֵי. (זרע השלים שלום הכהן גראבן)

וברך את עמך מיט נסימ בדרכ הטעב
השכְּפָה מְפֻעָן קְרִישׁ מִנְשְׁפָּים וּבְרִיךְ אֶת-עַמְּךָ אַתְּ-יִשְׂרָאֵל וְאֶת-
הָאָדָּה אֲשֶׁר נִתְּחָה לְוּ בְּאַשְׁר נִשְׁבַּעַת לְאַבְתָּינוּ אַרְצָן בְּתַחַת חָלֵב וּדְבָשָׁה כִּי
ט"ז פרעגן אלע מפרשים וואס וויל דער פסוק מיטן ברכה פון ואית האדרלה,
פארוואס דראף מען בענטשן די ערדר? אויך איז שוער ווי קומט דא אידין
בְּאַשְׁר נִשְׁבַּעַת לְאַבְתָּינוּ אַרְצָן בְּתַחַת חָלֵב וּדְבָשָׁה איז דען נישט געונג אַשְׁר
נִתְּחָה לְנָגָן, אויך דער אויבערשטער האט אונז דאס געגעבן? נאר די גمرا
(שבת דף נ' ג':) ברעננט פון ר' יוסף, כמה גдол אַדָּם זה שנעשה לו נס
כהוז! דאס מינט אויך אַזָּא נס וואס איז שלא כדרך הטעב דראף מען האבן
גרויסע זכותים, דעריבער מזער ער זיין אַגְּרוּסָעַ מענטש, אבער פאר אַס
ויאס איז בדרכ הטעב דראף מען נישט אַזָּא גְּרוּסִין זכות. יעצעט בי' יצחק
אַבְנָיו טרעפעט מען: זוֹרַע יִצְחָק בָּאָרֵץ הַתּוֹא וַיַּקְנַא בְּשָׁנָה הַחּוֹא מֵאַחֲ שָׁעָרִים
וּבְרַכְהָוּה. (בראשית כ"ז י' זאגט ר' יוסף: הארץ קשה והשנה קשה: עס איז
געוען שוערעד ער דז או אַינְזִיעַן, אונז אַשׁוּרָעָר אַרְךְ פָּונְדָעָסְטוּגָעָן
שטייט עס איז געשן אַס אונז וַיַּקְנַא בְּשָׁנָה הַחּוֹא מֵאַחֲ שָׁעָרִים וּבְרַכְהָוּה.)
אייז לאורה שוער פארוואס דערמאנט מען נישט אַס אונז געוען אַס
נס שלא כדרך הטעב? נאר וויל די ערעד פון איז זבת חָלֵב וּדְבָשָׁה, דראף
מען נישט אַזָּא גְּרוּסָעַ זכות אַזָּא עס זאל אַרְוִיסְעָבָן פִּירָוֹת שלא כדרך
הטעב. דעריבער בי' יצחק איז דאס געוען אַס בדרכ הטעב, דאס בעט
מען דא: הַשְׁקִיפָּה מְפֻעָן קְרִישׁ .. וּבְרִיךְ .. נִאְתְּ הָאָדָּה .. וְאֶסְדִּיקְתָּה ..
בדרכ הטעב זבת חָלֵב וּדְבָשָׁה, איז אַפְּלִוּ מיר האבן נישט אַסְאָק זכותים,
אבער, באַשְׁר נִשְׁבַּעַת לְאַבְתָּינוּ, בי' יצחק האסטו געמאכט אַס וויל די
ערעד איז זבת חָלֵב וּדְבָשָׁה, אונז מאָך פאר אונז אויך נסימ בדרכ הטעב, וואס
מען דראף נישט אַסְאָק זכותים. (מהר"ס סופר)

אַס מִצְוָת מִיט אַפְּרִישָׁקִיט
הַיּוֹם הַזֶּה הָאָלְקִיךְ מְצֻוָּן לְעֵשָׂוֹת אַתְּ-הַחְקִים הָאַלָּה וְאַתְּ-הַמְּשִׁפְּטִים וְשְׁמָרָה
וּשְׁלִיטָן אַוְתָּם בְּכָל-לְבָבָךְ וּבְכָל-נְפָשָׁךְ: (כ"ו - ט"ז) זאגט ר' ש"י: בכל יומן יהו
בעיניך חדשים, יעדן Tage זאל די באפּעל זיין אַנְיַע, כאילו בו ביום נצטווית
עליהם, אויך ווי דער אויבערשטער האט דיר דאס באַפּוּלְזָן הַיִנְטָן. מדרש
תנומא (אי) אונז מיט דעם איז גוט וואס דוד המלך זאגט: (תהלים עא ט) אל
תְּשַׁלְּכֵנִי לְעֵת וְקָנָה. דאס מינט דוד המלך בעט או מײַן עֲבוֹדָה זָלֶן זִין
אלט, וויל עס איז אלטן באַפּעלן, נאר יעדן Tage זאל זיין אַפְּרִישָׁקִיט אַס אַ
זריות אויך ווי הדינט האט מען דאס באַפּוּלְזָן: דאס מינט קְיֻם הַזֶּה, הַיִנְטָן
טאָג, הָאָלְקִיךְ מְצֻוָּן, האט דיר באַפּוּלְזָן, לעשׂוֹת אַתְּ-הַחְקִים הָאַלָּה
וְאַתְּ-הַמְּשִׁפְּטִים, צו טאן די אלע מצוות, מילא ווועט מען דאס טאן מיט אַ
געשמאָק. (אוור אלהו בשם העש"ט)

ענין פֿן פְּנִי טוֹבָה בְּיַדְרִים
וּבְאֶת אַלְהַבְּפָהּן .. וְלֹאַחַת הַפְּתַחְנָן תְּמִינָא מִידָּך .. וְעַנִּית וְאָמְרָתְּ לְפָנֵי הָאַלְקִיךְ
אַרְמִי אַבְּדָא אַבְּיִ וְרַדְּ מִצְרִים .. וְיִרְעָוָתְּנָהּ המְצִירִים וְיַעֲגָנוּ וְיִתְהַנֵּן עַלְיָנוּ
עַבְּגָה קְשָׁהָ: (כו - ג') דָאָרְפָּעָן פָּונְדָעָסְטוּגָעָן וְוַאֲסָא אַיְזִי
אַבְּדָא אַבְּיִ צוּ בְּרַעְנְגָעָן דִּי חַסְדִּים פָּונְדָעָסְטוּגָעָן אַזְרָעָלְשָׁן,
וְאַל דָּרְעַנְגָּעָן דִּי חַסְדִּים פָּונְדָעָסְטוּגָעָן אַזְרָעָלְשָׁן, אַזְרָעָלְשָׁן
פָּאַרְוָאָס זָאַגְּטָמָעָן דָּאָס בְּיַדְרִים בְּיַדְרִים? [הו'ל] נָאָר מִיר וְוַיְיַסְּן אַזְרָעָלְשָׁן
אַזְרָעָלְשָׁן גַּעֲבַעְנְשָׁטָט גַּעֲוָאָרְן דָּוָרְקָעְבָּא אַזְרָעָלְשָׁן וְיַעֲבַעְנְשָׁטָט
וְיַעֲבַעְנְשָׁטָט גַּעֲוָאָרְן דָּעַם טִיךְ נִילָּס, אַזְרָעָלְשָׁן גַּעֲוָעָן כְּפָרִי
טוֹבָה צוּ כָּלִיל יִשְׂרָאֵל אַזְרָעָלְשָׁטָט גַּעֲוָצָת וְוַאֲסָמְרָתְּ שְׁלַעְכָּטְשׁ תָּאָן פָּאָר זַיִי,
אַזְרָעָלְשָׁן זָאַגְּטָמָעָן סִי מִצְרִים זָעַנְעָן כְּפָרִי טוֹבָה אַזְרָעָלְשָׁן זָאַגְּטָמָעָן
וְיַיְזָן מִיטָּן בְּרַעְנְגָעָן בְּיַדְרִים אַזְרָעָלְשָׁן כְּפָרִי טוֹבָה נָאָר מִיר
זָעַנְעָן מִכְּרָתְּ טֻובָה פָּאָרְן אוּבְּרָעְשָׁטָן דִּי חַסְדִּים, (תָּפּוֹחַ חִים - פָּגָעָט
קָרְלָסְבוֹגָה) דָּרְעַבְּרָעָר לְוִיטָה דָעַם אַזְרָעָלְשָׁטָט פָּאַרְוָאָס מִעְן דָּרְמָאָט בַּיִ
בְּיַדְרִים סִי פָּוֹן לְבָנָן אַזְרָעָלְשָׁטָט מִצְרִים, אַזְרָעָלְשָׁטָט מִזְרָעָלְשָׁטָט
חַסְדִּי הַמִּקְומָן, וְוַיְיַל מִיר זָעַנְעָן מִכְּרָתְּ טֻובָה, יַעֲצָט קָעַן מִעְן אַזְרָעָלְשָׁטָט
דִּי סִמְכָת הַפְּרָשִׁוֹת פָּוֹן עַנְדָעַ פִּי כַּי הַצָּא וְוַאֲסָרְעָתְּ עַמְּלָק עַמְּלָק
וְוַיְיַל אַזְרָעָלְשָׁטָט גַּלְיָן האבן מִיר גַּעְרְבָּעָגָט אַזְרָעָלְשָׁטָט גַּעְוָעָן
כְּפָרִי טוֹבָה וְוַיְיַל דִּי עַנְיַן פָּוֹן בְּיַדְרִים אַזְרָעָלְשָׁטָט
דִּי אַזְרָעָלְשָׁטָט אַזְרָעָלְשָׁטָט כְּפָרִי טוֹבָה, אַזְרָעָלְשָׁטָט
זָעַנְעָן זָעַנְעָן כְּפָרִי טוֹבָה וְיַיְזָן הַבָּאָן מִיר זָעַנְעָן זָעַנְעָן
דִּי אַזְרָעָלְשָׁטָט דִּי אַזְרָעָלְשָׁטָט כְּפָרִי טוֹבָה, אַזְרָעָלְשָׁטָט
זָעַנְעָן זָעַנְעָן כְּפָרִי טוֹבָה וְיַיְזָן קָעַן אַזְרָעָלְשָׁטָט
פָּאַרְוָאָס שְׁטִיטָט קָלְנוּ חַפְּרָ

פָּאַרְוָאָס שְׁטִיטָט קָלְנוּ חַפְּרָ
וְגַצְּעַק אֶל הָאָלְקִיךְ אַבְּתָיְנוּ וְיַשְׁמַע הָאַתְּ-קָלְנוּן וַיְאָתְּ-עַגְּנָגְנוּ: (כו - צְלָכָא
אייז שוער פָּאַרְוָאָס שְׁטִיטָט קָלְנוּן אֶן אַזְרָעָלְשָׁטָט
פְּשַׁט פָּוֹן הַיְלִיגָּן ר' מאַיר מִפְּרִימִישָׁלָן זְקוּרְלָי וְוַאֲסָרְעָתְּ פְּשַׁט
(שמות ב' כ). וְיַהְיֵה בִּימִים הַרְבִּים הַחָמָם וְיַמְּתַחְמֵן מִלְּדָא
הַעֲבָדָה וְיַזְעִקְוּ וְתַעֲלִים שְׁוּבָתְּם אַל הַאֲלָקִים מִן הַעֲבָדָה: פָּאַרְוָאָס דָּוָקָא וְוַעֲזָן
וְיַמְּתַחְמֵן מִלְּדָא אַזְרָעָלְשָׁטָט אַזְרָעָלְשָׁטָט
פָּוֹן דִּי מִצְרִים אַזְרָעָלְשָׁטָט אַזְרָעָלְשָׁטָט אַזְרָעָלְשָׁטָט
נִישְׁט גַּעַלְזָט דִּי אַזְרָעָלְשָׁטָט אַזְרָעָלְשָׁטָט אַזְרָעָלְשָׁטָט
וְוַיְיַל אַזְרָעָלְשָׁטָט אַזְרָעָלְשָׁטָט גַּעַלְזָט נִעְמָנָשָׁט
וְוַיְיַל מִלְּדָא אַזְרָעָלְשָׁטָט אַזְרָעָלְשָׁטָט אַזְרָעָלְשָׁטָט
וְיַמְּתַחְמֵן מִלְּדָא אַזְרָעָלְשָׁטָט אַזְרָעָלְשָׁטָט
פָּאַרְוָאָס שְׁטִיטָט קָלְנוּן אַזְרָעָלְשָׁטָט אַזְרָעָלְשָׁטָט
מִתְּדִי מִצְרִים, נָאָר דִּי מִצְרִים האַבָּן גַּעַקְעָנְטָט אַזְרָעָלְשָׁטָט
מִתְּדִי מִצְרִים, נָאָר דִּי מִצְרִים גַּעַקְעָנְטָט אַזְרָעָלְשָׁטָט
אַזְרָעָלְשָׁטָט אַזְרָעָלְשָׁטָט אַזְרָעָלְשָׁטָט
אַזְרָעָלְשָׁטָט אַזְרָעָלְשָׁטָט אַזְרָעָלְשָׁטָט
עַכְּדָה קְוּמָט אַזְרָעָלְשָׁטָט אַזְרָעָלְשָׁטָט
נָאָר אַזְרָעָלְשָׁטָט אַזְרָעָלְשָׁטָט אַזְרָעָלְשָׁטָט
גַּעַקְעָנְטָט זָעַן, דָאָס מִינְט וַיְשַׁמְּעַה אַתְּ-קָלְנוּן חַסְרָה, וְוַיְיַל אַזְרָעָלְשָׁטָט
דָּרְעַבְּרָעָר הַעֲרָן. (תָּפּוֹחַ חִים - פָּגָעָט קָלְנוּן כְּרָסְבָּוֹרְגָּן)

פָּאַרְוָאָס קְוּמָט דִּי אַזְרָעָלְשָׁטָט אַזְרָעָלְשָׁטָט
וְיַבְּאָנוּ אַלְ-הַפְּקָום הַזֶּה וַיְתַפְּרְלַגְן אַתְּ-הָאָרֶץ הַזֹּאת: (כ' ט) דָאָרְפָּ מִעְן

דררי זמורות לשבר פון היילין אריהל הר' יצחק בן הר' שלמה לרואה אשכנז ואס אידן זונגען זיין און זיין היליגער נאמען איזו מרכז איז ר' רית פון דר זמורות. און דר פרערידין ואבן האבן מיר באשרין די חרויים פון בנאנכט אופר בעבון דפיטעל זיין פטחון דבקהל פטחון דאנון קראישן און אגב רוב וועלט אונט אונט פאר קידוש, אבער לפֿי נסוח קאראלן סטאלן און ביילאל ואט מען דאס פארן בעטנשן און נאך שביבתא תעטער בי שביתין ושביקון ספקביין הרוקין ואסט מען מים אהרונין, און באמת און כתבי אידן און און ספר משנת חדסן און מהברת הקורש טיטין או דער חיליגער אידן האט און גענט פאר בעטנשן, און דעל דגלה, שבת ביריאג זונט מען:

איסדר לאטערתא. בצעפאי רשבתקא, ואספני פֿה השטא עטיקא קריישן:

און שם פעלט פון דר חרויים זיין דעם רהט פון היילין ארידל, בי שלש שערות זונט מען בני דקלאָן דקספֿין. למשו זיין דער אנטן:

כלוך העבדות

ל' ישע' גלייט און טיילט דעם עמן פאל ד' געסט און דעל געסט לעלנט זיך פון דעם

אונן עסן דעריבער האט ער געמיינט או דאס איזו קראטשמע, און ער זומט און לירדיגע פלאז צו זיצן, און ער זעצט זיך אונעוק אויפֿן בענקל פון ר' ישע', ווען ר' ישע' זעהט ר' משה זיצן אויף זיין פלאז האט ער פארשטאנגען או דאס איזו אוניע גנסט אונן גיטט צו אונן גיטט אטס שלום עלייכם און פרענט וואס ער האט ליעב צו עקן? און ר' משה ענטפערט: קראפֿלאָן! און ר' ישע' פרענט אים פונקטלאָך ווי און וואס האט ער ליעב און ר' משה ענטפערט, און ר' ישע' הייסט אים גינז וואשן און גיטט אים אַפְּאַרְשְׁפִּין און ר' ישע' גיטט מאן די קראפֿלאָך פאר ר' משה!

ר' ישע' האט אים אויס געפרענט פון וואו ער איזו און וואס ער טומט און קערעסטיר און ר' משה האט דערצ'ילט אלעט וואס איזו פארגעקומען מיט אים יענעט טאג, ר' ישע' האט אים באידינט און די אנדערע געסט האבן געלאלט און ר' משה האט זיך געוזט אופֿר ר' ישע'ים בענקל, און ר' ישע' לאזט נישט אפֿ ר' משה בי ער איז זאט אונן גענט עסן און בעטנשן פרענט אים ר' משה וועמען דארף מען באצאלן פאר אוא גוטע טודעה? האט אים ר' ישע' גענטפערט "דא באצאלט מען נישט, איר האט שווין געבענטשט, האט איר שווין באצאלט!"

האט ר' משה געפרענט איד וואס איזו די קראטשמע און ווער האט באידינט? און ווען יענער האט אים געואנט או דער רבבי אלין ר' ישע' האט אים באידינט! איז אים שלעבט געווארן און ער גיטט איבערבעטן ר' ישע' וואס ער האט אים אויסגענטז! רופט זיך און ר' ישע' רעדט נישט איזו, איר זענט דאך אים געומטשעט און מייד פון אייר שווערט ארבעט, קומ מיט מיר און זיך וועל דיאויסבעטן געלענער און איזו וועסטו האבן פרישע בוחות זו פארן מארנן אין וועגן! ר' משה האט נישט גענלייבט וואס ער זעט דא, און דאס האט אים געלערנט אַשייער עד כמה איזו הוכנת אורחים! ר' משה האט געדאנקט ר' ישע' און איזו גענאגען זיך אפרהען, אינדרערפי נאכן דאוועגען מיט פרישע בוחות האט ער זיך געונגט מיט ברכות אופֿר הצלחה.

ר' משה האט געגעבן אַשְׁבָּח וווען און האט שיין פארידינט בי דעם, אבער מער פון דעם האט ער געלערנט ווי מען דארף באידינען געסט און ר' משה האט געטאן למעשה זיע"א.

אין שמאט חוסט האט געוואוינט דער באוואויסטן חסיד ר' משה רואונגעעלד באקאנט אלין ר' משה טעתשר, זיין מובהר איזו געוען צו קויפֿן אַוְאַלְד און שניידן בערך צואנציג גרויסע בוימער און נאבדעם דאס צוונהייד אופֿ קלענערע און צווגעבונדן די האלץ און געמאכט איזו או די בינטלאָך זאלן שוועמן איזפֿ די טיך, און זיינע שיפֿן פארן איזפֿ די זויטן אכטונג געבן איזפֿ די העלצער, זי האבן גענויצט דעם טיך פון חוסט וואס האט געפריט ביין טיך דונא און נאבדעם בי דעם גויסין ים, איזו או די האלץ זאלן אנקומען קיין וווען און דארטן עס פאראקופֿן פאר גויסער רוחחים, איזו האט זיך געפריט יארן און ר' משה איז געוואוין אַוְאַר.

איינמאל האט זיך געמאכט צו קויפֿן אַנְגְּוִיסְּעֶר וואלד און ר' משה האט געדארפט אַרְיִינְגְּלִין אַנְגְּוִיסְּעֶר מיט געלט דאס צו קויפֿן אַונְגְּהַעֲלֵמָן געקויפֿט, אבער אין מיטן פירן די האלץ אַין טיך האט זיך פֿלְצְלִינְגְּ אַנְגְּהַעֲלֵמָן די וואסערן צו שטורמיין און די געבונדען האלט זענען אַינְגְּהַעֲלֵמָן אַין טיך און ר' משה האט שווין מורה געהט אַז זיין אַפְּרָמְעָן אַז פֿאַרְלְוִין אַין ים, אבער ער איז אַחֲד אַז פֿאַרְלְוִיט נִישְׁט זיין אַמְוֹנה אַז בְּתֻחָן אַז גענעמען זיינע גויאישע אַרְבְּעָמָרְוָרָם אַז זיך אַרְיִינְגְּעַזְּט אַז פֿאַרְלְוִין אַז זיינע האבן גענאגען זוּן אַפְּשָׂר ווּלְּן זי מְצִלָּה זיין דערגין וואו די האלץ אַז פֿאַרְפְּלִיזְּט געוואוין.

דער אויבערשטאר האט געהאלפֿן או זי האבן געטראפֿן די העלצער בים ברגע פון קערעסטיר וואס דארטן געוען געוען אַסְאָקְּ דערנער בוימער און די ביןטלאָך האלץ האבן זיך דארטן צו געטשעפעט און בס"ד אלעט געוען הארטן, יענעט מאג איז געוען תשעה באב, אבער ר' משה מוו ראמטוען זיין פֿאַרְמְעָן אַז אַרְבָּעָט האט זיך אַנְגְּהַעֲלֵמָן צו זאמען בְּינְדָן נאכְאָמָּל די העלצער, די אַרְבָּעָט האט געדווערט בי פֿאַרְנְאָכְט אַז ר' משה האט געפאַט און אי געוען שוואָך אַז פֿאַרְלְשָׁטֶט, אַז ער אַרְיִין אַז שמאט קערעסטיר זוּן אַז אַרְבָּעָט קערעסטיר, ר' משה האט נישט געקענט די אַרְבָּעָט אַז שווערט אַרְבָּעָט.

ער פרענט אַיד וואו קען אַיך טרעפֿן יעטט אַז פֿלאָז צו עקן? וויזט יענער אופֿן הווי פון די אַרְבָּעָט קערעסטירער, ר' משה האט נישט געקענט די אַרְבָּעָט אַז ווען ער אַסְאָקְּ אַז שטוב וועט ער אַסְאָקְּ מענטנשן זיצן אַרְומָן די טישן

הצאה לאוד ע"ז "עלים דספדים" דמרכו דהעטמי ספדים ישנים בזמנא ולספדים עתיקים וכתבי יד - צו פאַדְקָזִין

אַתְּהַלְּמִים גַּדְרְקָמִים אַז יְמָמָרִים עַמְּרִים דְּרַשְׁתָּן וְעַלְתְּמָעָן שִׁינְעָן מִבְּבָבָּן זיינְדָן \$25000, שִׁינְעָן נְדָע בְּיוֹדָה מְהֻדָּתָן דְּפָמָן רְאַשְׁׁן שִׁיךְ לְהַדְּקָמָן אַבְּדָשׁ שִׁיךְ שְׁוֹל וְזַיְנָה מִבְּבָבָּן \$3000, סְפַר מֶלֶל חִילִים לְסִכְמָא שִׁיךְ לְהַדְּקָמָן דְּרַשְׁתָּן זְיַעֲשָׂרָה לְבָרְשָׁתָם מְדָלִינָה \$1000, סְפַר לְחִילִים עַבְּזָן דְּפָמָן דְּאַשְׁׁן (\$2500) אַז רְשָׁתָה דְּלִיכָּם מִבְּבָבָּן 100 הַחֲנוּתָן פָּנָן הַגְּאַמְּנָה רְמָלִי יְמִינָה יְמִינָה אַשְׁׁשָׂלְמָד כְּמַן הַדְּבָרִי יְאַלְּ, \$1500, סְפַר עַיְלָר כְּמַן בְּדִינָה יְאַלְּ, \$8500 פָּאַרְדָּשָׁן פָּאַרְדָּשָׁן דְּבָשָׁן אַז הַגְּאַמְּנָה תְּהַלְּמִיד חִילִים סְפַר אַז מְהֻמָּת שְׁוֹרְדָּה שְׁוֹרְדָּה דְּפָמָן רְאַשְׁׁן עַמְּרִים שְׁוֹרְדָּה מְהֻמָּת שְׁוֹרְדָּה \$1500, סְפַר מֶלֶל חִילִים שְׁוֹרְדָּה מְהֻמָּת שְׁוֹרְדָּה \$1000, סְפַר מֶלֶל חִילִים שְׁוֹרְדָּה מְהֻמָּת שְׁוֹרְדָּה \$600, אַז הַדְּבָרִי מִתְּחִילָה מִתְּחִילָה דְּפָמָן רְאַשְׁׁן מִדְּיָא \$600, סְפַר מֶלֶל חִילִים שְׁוֹרְדָּה לְפִנֵּי המְלָחָמָה, סְפַר בְּתַרְתָּה עַל מִזְוְנָה עַמְּרִים שְׁוֹרְדָּה בְּשָׁנָה אַז. הרְבָּה פְּרִי חִילִים זְוּקָל, הרְבָּה פְּרִי מִשְׁבָּח הַתְּלִיל לְבוֹאָוֹתָשׁ וּמוֹשִׁיבָה מִזְרָח שְׁנָרוֹפָסָוּן זְוּקָל. אַגְּמָרָא פְּנִים דְּבָרִי מִזְרָח אַגְּמָרָא פְּנִים דְּבָרִי מִזְרָח אַגְּמָרָא זְוּקָל. סְפַר אַז שְׁוֹרְדָּה מְהֻמָּת פָּנָקָס \$600, סְפַר אַז שְׁוֹרְדָּה מְהֻמָּת פָּנָקָס \$600, סְפַר אַז שְׁוֹרְדָּה מְהֻמָּת פָּנָקָס \$75,000.

המזהל של החתמים סופר \$90 השובה בכח ביד הנח"ק ר' יעקב עמרן וחורת התשובה אלו מחר משה השנה. \$75,000.

4403 16 Ave Brooklyn, NY 11204 USA 718 438 8414 718 633 5500 T/f Hours are 11-7:30 Fri till 1:30, To receive pardes: send to- pardes@yehuda1@gmail.com or pickup in the store from Wednesday also on the web at www.SEFORIMWORLD.COM מען קען באקומען און די קונטרא גלינוו לשבת